Sygn. akt: KIO 3036/25

WYROK

Warszawa, dnia 15 września 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca:**Małgorzata Matecka**
Protokolantka:**Aldona Karpińska**

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu21 lipca 2025 r. przez wykonawcę Energotechnika Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie w postępowaniu prowadzonym przez ECO Kogeneracja Sp. z o.o. z siedzibą w Opolu

przy udziale wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Introl Energetyka Sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie oraz FEROX-ENERGY-SYSTEMS Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach uczestnika po stronie zamawiającego

orzeka:

1.Oddala odwołanie.
2.Kosztami postępowania obciąża odwołującego i:
2.1.zalicza do kosztów postępowania odwoławczego kwotę 20 000 zł 00 gr (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez zamawiającego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, kwotę 17 zł 00 gr (słownie: siedemnaście złotych zero groszy) poniesioną przez zamawiającego tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwotę 667 zł 00 gr (słownie: sześćset sześćdziesiąt siedem złotych zero groszy) poniesioną przez zamawiającego tytułem dojazdu na posiedzenie i rozprawę;
2.2.zasądza od odwołującego na rzecz zamawiającego kwotę 4 284 zł 00 gr (słownie: cztery tysiące dwieście osiemdziesiąt cztery złote zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez zamawiającego.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:

Sygn. akt: KIO 3036/25

Uzasadnienie

Zamawiający ECO Kogeneracja Sp. z o.o. z siedzibą w Opolu (dalej: „Zamawiający") prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pod nazwą „Budowa źródła wysokosprawnej kogeneracji gazowej o mocy 8,0 MWe i 7,6 MWt w Jeleniej Górze – GUK II". Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 14 kwietnia 2025 r. pod numerem 239838-2025.

I. W dniu 21 lipca 2025 r. wykonawca Energotechnika Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej: „Odwołujący") wniósł do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołanie wobec:

1)zaniechania przez Zamawiającego poprawienia oferty Odwołującego złożonej w Postępowaniu zgodnie z zasadą unikania bądź minimalizacji zniekształcania oświadczenia woli wykonawcy ubiegającego się o zamówienie oraz zgodnie z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego oraz z wyjaśnieniami Odwołującego z dnia 2 lipca 2025 r.;

2)poprawy oferty konsorcjum wykonawców Introl Energetyka Sp. z o.o. i Ferox-EnergySystems Sp. z o.o. (dalej: Introl-Ferox).

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie następujących przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (dalej: „ustawa Pzp”):

1) art. 223 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp przez zaniechanie poprawy oczywistej omyłki pisarskiej oferty Odwołującego w zakresie cen jednostkowych cen materiałów eksploatacyjnych – pozycja b) w części II.1 Ceny ryczałtowe za wykonanie poszczególnych czynności serwisowych w ramach Serwisów dla przeglądów po 4000, 8000, 12000 i 16000 godzinach pracy jednostek wytwórczych, gdzie Zamawiający uznał, że omyłkowa kwota 104500,00 zł jest właściwa, podczas kiedy taki wniosek nie odpowiada kalkulacji cen za te przeglądy, cenie oferty Odwołującego, takie założenie cenowe istotnie odbiega od założeń pozostałych ofert, jest nie do pogodzenia z doświadczeniem życiowym oraz stanowiskiem Odwołującego wyrażonym w sprawie oraz zasadą minimalizacji inferencji Zamawiającego w treść oświadczenia woli wykonawcy;

2) art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp w związku z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp przez nieuprawnioną poprawę oferty Konsorcjum Introl-Ferox przez zmianę proporcji cen tej oferty w zakresie przygotowania dokumentacji projektowej oraz zakresie realizacji robót budowlanych i zaniechanie odrzucenia oferty Introl-Ferox.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

1) unieważnienia czynności wyboru najkorzystniejszej oferty w Postępowaniu, którą Zamawiający ogłosił w dniu 9 lipca 2025 roku;

2) powtórzenia czynności badania i oceny ofert w Postępowaniu, w tym poprawy oferty Odwołującego w zgodzie z jego stanowiskiem wyrażonym w Postępowaniu ewentualnie wezwanie do wyjaśnień uzupełniających ceny oferty Odwołującego.

Uzasadniając podniesione zarzuty Odwołujący przedstawił następującą argumentację:

W odpowiedzi na ogłoszenie o zamówieniu Zamawiający otrzymał w postępowaniu pięć ofert: (1) ofertę wykonawcy Bergerat Monnoyeur Sp. z o.o. na kwotę 58 886 397,60 zł, (2) ofertę konsorcjum wykonawców Elemont S.A. i KWE AB ENERGY POLSKA sp.z o.o. na kwotę 68.805.766,14 zł, (3) ofertę konsorcjum wykonawców Introl Energetyka Sp. z o.o. FEROX Energy Systems Sp. z o.o. na kwotę 51.739.138,20 zł, (4) ofertę wykonawcy JT S.A. na kwotę 63.812.400,00 z oraz (5) ofertę Odwołującego na kwotę 50.385.781,50 zł.

W toku postępowania w dniu 27 czerwca 2025 roku Zamawiający dokonał poprawy treści oferty Odwołującego, w wyniku której podwyższył cenę tej oferty do kwoty 52.181.581,50 zł brutto. W dniu 02 lipca 2025 roku Odwołujący wystąpił do Zamawiającego z wyjaśnieniem treści oferty w zakresie kalkulacji ceny oferty i składnika kosztu materiałów eksploatacyjnych przy przeglądach jednostek wytwórczych po 4000, 8000, 12000 i 16000 godzin pracy czterech jednostek wytwórczych wg tabeli II.1 formularza oferty, która stanowiła przedmiot poprawy. W tym samym dniu odpowiedział też na inne wezwanie Zamawiającego nr pisma KOG/02/4301-0004/00025/19 wskazując kalkulacje usług serwisowych dające podstawę do odpowiedniego poprawienia oferty Odwołującego.

Zamawiający w dalszym toku postępowania prowadził z Odwołującym korespondencję dot. wyjaśniania treści oferty oraz podmiotowych środków dowodach, m.in. 30 czerwca 2025 r. wzywał Odwołującego do złożenia wyjaśnień w sprawie treści jego oferty dot. wątpliwości zgodności z warunkami zamówienia oraz uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych.

W dniu 9 lipca 2025 roku Zamawiający rozstrzygnął Postępowanie. Z rozstrzygnięcia postępowania Odwołujący dowiedział się, że Zamawiający zaniechał poprawy jego oferty w zgodzie z jego stanowiskiem z 2 lipca 2025 roku.

Z uzasadnienia rozstrzygnięcia Odwołujący dowiedział się również o poprawie oferty konsorcjum IntrolFerox.

Naruszenie art. 223 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp

Odwołujący wskazał, że przy wypełnianiu formularza oferty, który Zamawiający przygotował w formacie pliku tekstowego WORD, wpisując dane liczbowe w tabeli II.1 pn. Ceny ryczałtowe za wykonanie poszczególnych czynności serwisowych dla pozycji Serwisu jednostek wytwórczych po 4000 godzin pracy (drugi przegląd serwisowy) w wycenie podpozycji b) Materiały eksploatacyjne dla jednej jednostki wytwórczej omyłkowo wpisał kwotę 104.500,00 zł netto zamiast kwoty właściwej 14.500,00 zł netto. O charakterze pisarskim tej omyłki, tj. błędu przy przepisywaniu wartości liczbowych do formularza w formacie WORD, świadczą wprost dalsze wartości formularza oferty w pozycji przeglądu po 4000 godzinach pracy jednostki wytwórczej. Każdy serwis po kolejnych 2000 godzin pracy jednostki wytwórczej (8 kolejnych serwisów po 2000, 4000, 8000, 10000, 12000, 14000 i 16000 godzinach pracy jednostki wytwórczej) miał być wyceniony jako suma trzech składników: a) Robocizna, b) Materiały eksploatacyjne i c) Części zamienne – w kolumnie drugiej tabeli

II.1 formularza ofertowego. W kolumnie trzeciej tabeli II.1 formularz oferty pn. Cena ryczałtowa netto oraz brutto za przegląd jednej jednostki wytwórczej po 4000 godzin pracy, gdzie należało wskazać cenę jednostkową za przegląd jednostki wytwórczej stanowiącej sumę składników z kolumny drugiej formularza (tj. cen a) Robocizny, b) Materiałów eksploatacyjnych i c) Części zamiennych danego przeglądu) Odwołujący wpisał poprawną cenę za przegląd, tj. kwotę 112.287,50 zł netto. Dalej w kolumnie czwartej dla pozycji Serwisu po 4000 godzin pracy (drugi przegląd serwisowy) dla wszystkich 4 jednostek wytwórczych pn. Cena ryczałtowa netto oraz brutto za przegląd wszystkich jednostek wytwórczych Odwołujący zaoferował kwotę 449.150,00 zł netto, czyli czterokrotność kwoty 112.487,50 zł. Cena netto za serwis po 4000 godzin pracy wynosi 112.287,50 zł, co stanowi sumę cen netto składników a) 25.227,00 zł netto za Robociznę, b) 14.500,00 zł netto za materiały eksploatacyjne oraz c) 72.560,00 zł za części zamienne. Oferta Odwołującego w zakresie serwisów została skonstruowana w ten sposób, zakres czynność w Serwisach, w tym robocizny, wymian materiałów eksploatacyjnych i części zamiennych i ich wycena powtarzały się co 4000 godzin. Zatem ceny przeglądów wykazują jasną cykliczność: Serwisy nieparzyste: I, III, V i VII Odwołujący wycenił na kwotę 39.000,00 zł netto, natomiast serwisy parzyste: II, IV, VI i VIII (po 4000, 8000, 12000 i 16000 godzin pracy jednostek wytwórczych) Odwołujący wycenił na kwotę 112.287,50 zł netto. Stąd Cena netto za usługi serwisu podana w tabeli II. Formularza oferty wynosi 3.351.765,00 zł netto, co stanowi sumę czterokrotności ceny netto przeglądów nieparzystych i przeglądów parzystych. Dokonując wypełnienia formularza oferty cen za przeglądy parzyste i nieparzyste Odwołujący przekopiował, korzystając z funkcji ctrl+c i ctrl+v wartości cenowe pozycji I za przegląd po 2000 godzin prac jednostki wytwórczej do dalszych pozycji (serwisów) nieparzystych III, V i VII. Podobnie Odwołujący uczynił z serwisami parzystymi, tj. przekopiował wartości cenowe pozycji II za przegląd po 4000 godzin prac jednostki wytwórczej do dalszych pozycji (serwisów) parzystych IV, VI i VIII. W wyniku tego kopiowania doszło do powielenia omyłki pisarskiej w zapisie ceny jednostkowej wyceny netto materiałów eksploatacyjnych w wycenie Serwisów parzystych przepracowaniu 4000, 8000, 12000 i 16000 godzin przez jednostki wytwórcze. Zamawiający poprawiając ofertę Odwołującego w dniu 27 czerwca 2025 roku nie przeanalizował istoty omyłki, której dopuścił się w swojej ofercie Odwołujący. Zamawiający jedynie stwierdził istnienie omyłki i bez analizy jej istoty uznał ją za omyłkę rachunkową, przy czym uznał omyłkowo wpisaną kwotę 104.500,00zł za materiały eksploatacyjne jako wpisaną poprawnie. W konsekwencji dokonał przeliczenia cen za wszystkie Serwisy parzyste podnosząc cenę netto za jeden przegląd o 90.000,00 zł (=104.500,00 zł – 14.500,00 zł). W konsekwencji rachunkowej tak uznanego błędu Zamawiający podniósł cenę netto oferty Odwołującego o 1.440.000,00 zł, tj. szesnastokrotność tej kwoty wynikające z wyceny czterech przeglądów parzystych czterech jednostek wytwórczych. W dniu 02 lipca 2025 roku Odwołujący przekazał Zamawiającemu stanowisko z wyjaśnieniami w sprawie kalkulacji ceny swojej oferty wskazując na błędne podejście Zamawiającego do istoty stwierdzonej omyłki oraz wnioskiem o sprostowanie poprawy. W dniu 09 lipca 2025 roku Zamawiający, wraz z rozstrzygnięciem Postępowania, przekazał Odwołującemu informację o pominięciu jego stanowiska w sprawie ceny jego oferty jako złożonego bez wezwania oraz odmowie, tj. zaniechaniu poprawienia oferty Odwołującego w zgodzie z jego wyjaśnieniami. Przyjmując, że Odwołujący popełnił omyłkę rachunkową, Zamawiający nie zidentyfikował istoty tej omyłki, na co Odwołujący wskazywał w piśmie z 2 lipca 2025 roku. W pierwszej kolejności Zamawiający pominął oczywisty fakt, że wykonawcy mieli skorzystać z formularza ofertowego w pliku WORD wpisując wiele wartości liczbowych, co generowało ryzyko omyłki i w takiej sytuacji najbardziej prawdopodobne są omyłki pisarskie przy przepisywaniu kolejach pozycji cyfrowych w obu tabelach II i II.1 tego formularza oferty. Stąd Zamawiający powinien był poszukiwać omyłki pisarskiej wobec rachunkowej konsekwencji dalszych wyliczeń tej części oferty. Zamawiający zignorował fakt, że oferta Odwołującego w zakresie wyceny usługi Serwisu była konsekwentna rachunkowo w zakresie kolumny III /Cena ryczałtowa netto oraz brutto za przegląd jednej jednostki wytwórczej/ i kolumny IV /Cena ryczałtowa netto oraz brutto za przegląd wszystkich jednostek wytwórczych/ tabeli II.1 formularza oferty, tj. ceny za kolejne Serwisy wszystkich (czterech) jednostek wytwórczych w kolumnie IV stanowią iloczyn wartości z kolumny III i liczby 4 jednostek wytwórczych. W końcu Cena szacunkowa za usługi Serwisu zawarta w tabeli II. formularza oferty (netto i brutto) stanowi sumę wartości kolumny IV, tj. kompletu wycen wszystkich przeglądów wszystkich jednostek wytwórczych, co również Zamawiający zignorował. Biorąc pod uwagę konsekwencję kalkulacji powyższego oraz okoliczności, że formularz oferty był w postaci pliku tekstowego, gdzie wykonawcy mieli wpisać kolejne wartości i wartości w dalszej części oferty są konsekwentne i wynikowe, to oczywistym było, że omyłka miała charakter pisarski a nie rachunkowy. W konsekwencji takiej poprawy, niezgodnej z treścią oświadczenia woli Odwołującego, Zamawiający zmienił istotnie treść oświadczenia woli Odwołującego podwyższając cenę oferty odwołującego o 1.440.000,00 zł netto, w konsekwencji czego podwyższył cenę oferty Odwołującego tak, że ostatecznie okazała się ona droższa od oferty Introl-Ferox, czym zmienił wynik Postępowania. Odwołujący wskazał Zmawiającemu w piśmie z dnia 2 lipca 2025 roku wyjaśnienie dotyczące treści oferty Odwołującego, wyjaśnienie co do charakteru omyłki popełnionej prze niego w ofercie oraz sposobu poprawy tej omyłki. Uznanie omyłki pisarskiej (omyłkowe dopisanie cyfry „0” w rzędzie dziesiątek tysięcy) w wycenie Materiałów eksploatacyjnych jasno i w zgodzie z dalszymi zapisami wartości oferty pozwala na wyjaśnienie treści oferty Odwołującego, a dokonanie poprawy oferty

Odwołującego w sposób wnioskowany w piśmie Odwołującego z dnia 02 lipca 2025 roku jest zgodne z zasadą zminimalizowania ingerencji w treść oferty, bowiem cena oferty Odwołującego przy prawie tej omyłki pisarskiej nie ulegnie żadnej zmianie. Znamiennym jest, że odnosząc się do wniosku Odwołującego z dnia 02 lipca 2025 roku co do sposobu poprawienia jego oferty w uzasadnieniu rozstrzygnięcia Postępowania z dnia 9 lipca br. „Zamawiający uznał, iż złożenie pisma, *de facto* stanowiącego wyjaśnienia treści oferty, bez wcześniejszego wezwania Zamawiającego jest niedopuszczalne i może zostać uznane za niedopuszczalną zmianę treści oferty. Zamawiający nie wziął pod uwagę wyjaśnień Wykonawcy w zakresie wskazanym w piśmie z dnia 2 lipca 2025 roku – załącznik nr 56 do Protokołu Postępowania (zob. np. uchwałę KIO o sygn. akt KIO/UZP 200/09).” Istnieją jednak inne orzeczenia KIO, które wskazują na ekonomikę postępowania, w tym czas jego trwania, które pozwalają na akceptację wyjaśnień złożonych bez wezwania, do których to wyjaśnień Zamawiający i tak byłby zobowiązany. Byłoby nielogiczne w analizowanym przypadku twierdzenie, że doszło do negocjacji oferty w sytuacji, gdy Zamawiający może wyjaśnienia rozważyć merytorycznie, a nie skupiać się na tym, że podlegają one odrzuceniu niezależnie od ich treści, Skoro bowiem istnieją przynajmniej dwa logiczne sposoby poprawienia innej omyłki, to nie powinno być rolą Zamawiającego w braku stosownych wyjaśnień poprawienie oferty w taki sposób, że zmienia to wbrew zamierzeniu wykonawcy ranking ofert, przy czym w przypadku drugiej oferty, już bez pytania, sam Zamawiający dokonał korekty ceny części oferty w taki sposób, aby utrzymać jej ważności i sklasyfikować ją na miejscu pierwszym. Brak jednak było w tym przypadku w treści oferty jakichkolwiek danych pozwalających na dokonanie zmiany w ofercie Introl-Ferox. W przypadku Odwołującego chodziło w zasadzie o arytmetykę. Działanie matematyczne, które stanowi sumę kilku liczb, weryfikuje się przez różnicę wyniku i jej części składowych – wcześniej sumowanych. Odejmując od wyniku wartości a) oraz c) w serwisie musi wyjść b). Tak samo odejmując od wyniku b) i c) musi wyjść a). W ocenie Odwołującego należało przynajmniej wyjaśnić formularz ofertowy, zaś odpowiedź z dnia 2 lipca 2025 roku dałaby solidną podstawę do rozstrzygnięcia i wyboru rzeczywiście najtańszej i to wyraźnie oferty. O braku akceptacji wyjaśnień Odwołujący dowiedział się z rozstrzygnięcia. Jednocześnie odmawiając i dokonując zaniechania poprawienia oferty Odwołującego we wnioskowany sposób sam dokonał nielogicznej i istotniej zmiany oświadczenia Odwołującego zawartego w ofercie. Znamienne tu jest, że dokonując poprawy niezgodnej z warunkami zamówienia treści oferty Introl-Ferox Zamawiający powołał się na zasadę minimalizowania ingerencji w treść oferty (w odniesieniu do oferty Introl-Ferox). Natomiast w odniesieniu do oferty Odwołującego zaniechał zastosowania tej zasady, o czym oświadczył w uzasadnianiu rozstrzygnięcia Postępowania z 9 lipca 2025 roku. Nie można się zgodzić ze stanowiskiem Zamawiającego wyrażonym w uzasadnieniu odmowy poprawy oferty Odwołującego wg jego wniosku i wyjaśnień, że wyjaśnienia z 2 lipca 2025 roku mogą zostać uznane za niedopuszczalną zmianę treści oferty. W pierwszej kolejności trzeba wskazać, że co do zasady wyjaśnienia, w przeciwieństwie do uzupełnienia czy też poprawienia, mają na celu ustalenie rzeczywistej treści dokumentu czy też oświadczenia (za wyrokiem KIO 277/24 z 15 lutego 2025 roku). Wyjaśnienia Odwołującego właśnie taki charakter miały. Wyjaśniania Odwołującego z 2 lipca 2025 roku dotyczące błędu pisarskiego jego oferty w żadnym zakresie nie zmieniały treści oferty Odwołującego, ale miały na celu wskazanie Zmawiającemu błędu pisarskiego i wskazanie rzeczywistej treści oświadczenia woli Odwołującego zawartej w jego ofercie. Nieuwzględnienie tych wyjaśnień i zaniechanie poprawy oferty Odwołującego zgodnie z zasadami logicznego rozumowania i minimalizacji treści oferty Odwołującego, na które wskazał Odwołujący w stanowisku z dnia 2 lipca 2025 roku, powoduje wypaczenie wyników Postępowania. Przedstawienie istoty omyłki oferty jest dopuszczalne, szczególnie w sytuacji, z której wynika, że Zamawiający w swojej ocenie pominął istotne, aczkolwiek oczywiste okoliczności, co doprowadziło go do ewidentnie błędnych wniosków i w konsekwencji wypaczenia wyników postępowania. Z drugiej strony (…) *skorzystanie przez zamawiającego z wyjaśnień wykonawcy może być wręcz nieodzowne nie tylko dla oceny, czy doszło w ogóle do pomyłki, lecz również dla ustalenia, w jaki sposób należałoby ją poprawić. Należy odróżnić skorzystanie z treści udzielonych przez wykonawcę wyjaśnień od niedopuszczalnej ingerencji wykonawcy* (za wyrokiem KIO 1108/23 z dnia 04 maja 2023 roku).

Naruszenie art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp w związku z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp

Zgodnie z postanowieniem 27.1. SWZ Zamawiający wymagał w zakresie wyceny sporządzenia dokumentacji projektowej zamawianych robót, aby ta wycena nie przekraczała 1% wartości ceny ryczałtowej za realizację całości Robót budowlanych. Introl-Ferox wycenił w ofercie sporządzenie dokumentacji projektowej na kwotę 487.879,50 zł brutto, natomiast roboty budowlane na kwotę 48.300.070,50 zł brutto. Zatem wycena dokumentacji projektowej stanowi 1,01% wyceny robót budowlanych i jest niezgodna w ww. zastrzeżeniem SWZ. Zgodnie z uzasadnieniem rozstrzygnięcia postępowania Zamawiający dokonał w dniu 27 czerwca 2025 roku poprawy oferty Introl-Ferox w ten sposób, że zmienił składniki ceny tej oferty przez *zmianę proporcji wynagrodzenia za sporządzenie dokumentacji projektowej i wykonanie Robót budowlanych w ten sposób, że za sporządzenie dokumentacji projektowej zostaje zmniejszona do 1% za realizację Robót budowlanych (wskazanych w tabeli I.2 Formularza oferty), zaś cena wskazana za realizację całości Robót budowlanych wraz z dokumentacją projektową, wskazana w tabeli I Formularza oferty nie uległa zmianie. Jednocześnie*

Zamawiający uznał, iż omyłka Wykonawcy polegająca na wycenie dokumentacji projektowej o 0,01% więcej, aniżeli wymagał tego Zamawiający, nie może zostać uznana za istotną. Tym samym, poprawa tej omyłki przez Zamawiającego, w sposób wskazany w zawiadomieniu z dnia 27 czerwca 2025 roku nie spowodowała istotnych zmian w treści oferty Konsorcjum Introl, a zatem była zgodna z art. 223 ust. 2 pkt 3 Pzp. Nie można się zgodzić ze stanowiskiem Zamawiającego, że jest to nieistotna zmiana, ponieważ powoduje ona zaniechanie odrzucenia oferty wybranego wykonawcy Introl-Ferox i ma wpływ na wynik postępowania w tych warunkach. Odwołujący powołał się stanowisko Izby wyrażone w uzasadnieniu wyroku z 11 stycznia 2023 r. sygn. akt KIO 3458/22. Stwierdził, że na podstawie oferty Introl-Ferox nie sposób określić obiektywnie sposobu jej poprawy w zakresie przedmiotowych cen jednostkowych sporządzenia dokumentacji i realizację Robót budowlanych. Zamawiający zupełnie dowolnie dokonał poprawy niezgodności treści oferty Introl-Ferox w zakresie tych cen jednostkowych. Introl-Ferox nie wyjaśnił, jak kalkulował te ceny na potrzeby obu elementów zamówienia. Nie był w ogóle do tego wzywany. Możliwym sposobem doprowadzenia cen jednostkowych oferty Introl-Ferox do stanu zgodności z warunkami zamówienia jest wpisanie do dowolnych kwot cen jednostkowych za dokumentację projektową i dodanie różnicy do wyceny Robót budowlanych pod warunkiem, że kwota za dokumentację projektową będzie równa lub niższa od 1% ceny za cenę Robót budowlanych. Zamawiający w istocie potrafił jedynie wskazać, że oferta Introl-Ferox jest niezgodna z warunkami zamówienia. Powyższe wskazuje, że wykonawcy nie byli równo traktowani przez Zamawiającego. W jednym przypadku, poprawiono ofertę z konsekwencją dla wyniku i to mimo, że istnieje drugi sposób, nie wymagający nawet użycia kalkulatora. Dodawanie i odejmowanie jest przemienne i dojść do wyniku można łatwo na tzw. piechotę. Z kolei w drugim przypadku Zamawiający w ogóle nie wiedział, który ze składników cenotwórczych jest prawidłowy, a jest to istotne, bowiem oba są rozliczane odrębnie. Sam podjął decyzję, której akceptacja przez wykonawcę była oczywista mając na względzie wynik postępowania i ryzyko odrzucenia oferty. Taka poprawa ma charakter, być może nie negocjacji, ale narzucenia jej treści przez Zamawiającego niejako siłą, bo z możliwym skutkiem jej odrzucenia.

II. Pismem z dnia 9 września 2025 r. Zamawiający udzielił odpowiedzi na odwołanie.Zamawiający uznał zarzuty odwołania za niezasadne i wniósł o jego oddalenie.

III. Przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego zgłosili wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: Introl Energetyka Sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie oraz FEROX-ENERGY-SYSTEMS Sp. o.o. z siedzibą w Katowicach (dalej: „Przystępujący").

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Okoliczności faktyczne związane z treścią dokumentów zamówienia oraz treścią dokumentów złożonych przez wykonawców w toku postępowania o udzielenie zamówienia nie były pomiędzy stronami sporne. Zostały one przedstawione w odwołaniu oraz odpowiedzi na odwołanie. W związku z tym nie będę przez Izbę powtarzane.

Zarzut nr 1 (zarzut naruszenia art. 223 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp przez zaniechanie poprawy oczywistej omyłki pisarskiej oferty Odwołującego)

W odniesieniu do zarzutu nr 1 należy przede wszystkim wskazać, że w zakresie nieprawidłowości w ofercie Odwołującego można było rozważać ich poprawienie na co najmniej na dwa sposoby – jeden wskazany przez Zamawiającego w piśmie z 27 czerwca 2025 r. oraz drugi wskazywany przez Odwołującego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego (piśmie z dnia 2 lipca 2025 r.) oraz w postępowaniu odwoławczym. Zamawiający uznał za zasadne poprawienie oferty Odwołującego w sposób, który został wskazany w piśmie z 27 czerwca 2025 r. - Zamawiający dokonał poprawienia omyłek rachunkowych w ofercie Odwołującego na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp. Należy przypomnieć, że poprawienie omyłek na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 1 oraz 2 ustawy Pzp dokonywane jest bez udziału wykonawcy. Wykonawca informowany jest przez zamawiającego o dokonaniu poprawienia omyłek. Jeśli wykonawca nie zgadza się z czynnością zamawiającego, uważa, że jest ona niezgodna z przepisami ustawy Pzp, to czynność tę może zaskarżyć w drodze odwołania. Czynność Zamawiającego polegająca na poprawieniu omyłek rachunkowych, o której poinformował Odwołującego pismem z dnia 27 czerwca 2025 r., nie została przez Odwołującego zaskarżona. W związku z tym, w ocenie składu orzekającego Izby, Odwołujący nie może na obecnym etapie domagać się poprawienia omyłek w odmienny sposób – wykluczający ten obrany przez Zamawiającego. Należy bowiem podkreślić, że sposób poprawy (omyłek rachunkowych) wskazany przez Zamawiającego oraz sposób poprawy (omyłek pisarskich) wskazany przez Odwołującego, to dwa wzajemnie wykluczające się sposoby poprawienia nieprawidłowości w ofercie Odwołującego. W przypadku pierwszego, wartość 104 500,00 zł zostaje uznana za prawidłową i przy tym założeniu poprawiane są wyliczenia i dalsze kwoty. Natomiast w drugim przypadku wartość 104 500,00 zł zostaje uznana za omyłkę pisarską i podlega poprawieniu. Czynność poprawienia omyłek rachunkowych w ofercie Odwołującego, o której Zamawiający poinformował pismem z 27 czerwca 2025 r., nie została przez

Odwołującego zaskarżona w terminie wynikającym z przepisów ustawy Pzp (termin na wniesienia odwołania w tym zakresie upłynął 7 lipca 2025 r.). W konsekwencji, nie może podlegać uwzględnieniu zarzut dotyczący zaniechania przez Zamawiającego poprawienia oferty Odwołującego na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp (zamiast na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp).

Niezależnie od powyższego, Izba podziela zdanie Zamawiającego, że o ile można (tj. nie da się wykluczyć) uznać nieprawidłowości w ofercie Odwołującego za omyłki, to brak jest podstaw do zakwalifikowania ich jako omyłki oczywiste. Nie mamy do czynienia z sytuacją, w której od razu po zapoznaniu się z treścią oferty można stwierdzić na czym polegają omyłki i w jaki sposób powinny zostać poprawione. Sposób poprawienia omyłek wskazany przez Odwołującego nie jest jedynym możliwym, wymaga dokonania wcześniejszej analizy treści oferty, a ponadto, wyciągniecie z tej analizy wniosków takich jak przedstawione przez Odwołującego utrudniają błędnie wyliczone kwoty brutto.

Powyższe stanowisko odnosi się do żądanego przez Odwołującego poprawienia omyłek pisarskich w jego ofercie. Izba nie dokonywała oceny czynności Zamawiającego polegającej na poprawieniu omyłek rachunkowych w ofercie Odwołującego, gdyż czynność ta nie wchodziła w zakres przedmiotu zaskarżenia. Podniesiony przez Odwołującego zarzut dotyczył zaniechania poprawienia w jego ofercie omyłek pisarskich na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp.

Zarzut nr 2 (zarzut naruszenia art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp w związku art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp przez nieuprawnioną poprawę oferty Konsorcjum Introl-Ferox przez zmianę proporcji cen tej oferty w zakresie przygotowania dokumentacji projektowej oraz zakresie realizacji robót budowlanych i zaniechanie odrzucenia oferty Introl-Ferox)

W odniesieniu do zarzutu nr 2 należy przede wszystkim wskazać, że w przypadku poprawienia omyłek na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp – w przeciwieństwie do dokonania tej czynności na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy Pzp – omyłki nie muszą być oczywiste. Na podstawie pierwszego z ww. przepisów Zamawiający poprawia w ofercie inne omyłki polegające na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, niepowodujące istotnych zmian w treści oferty. Istotne znaczenie ma ustalenie, że poprawienie omyłki nie będzie skutkować istotną zmianą w treści oferty. Izba uznała za prawidłowe stanowisko Zamawiającego, że w odniesieniu do oferty Przystępującego zaistniała podstawa do zastosowania przepisu art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp. Skład orzekający podziela stanowisko przedstawione przez Izbę w wyroku z 22 lutego 2024 r. (sygn. akt KIO 416/24), na które powołał się Zamawiający dokonując poprawienia omyłek w ofercie Przystępującego na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp (pismo Zamawiającego z 27 czerwca 2025 r.). Jak wskazała Izba uzasadnieniu ww. wyroku „chociaż postępowanie o udzielenie zamówienia cechuje się dużym poziomem formalizmu, to jednak formalizm ten nie może przesłaniać celu postępowania i prowadzić do eliminacji ofert zawierających uchybienia, które mogą zostać poprawione, a których poprawienie nie będzie stało w sprzeczności z zasadami udzielania zamówień publicznych. Celem przepisu art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp jest właśnie niedopuszczenie do wyeliminowania z postępowania ofert w przeważającym zakresie poprawnych, na skutek zaistnienia niezgodności z treścią SWZ, których poprawienie nie ma zasadniczego znaczenia dla przyszłej realizacji przedmiotu zamówienia i oczekiwań Zamawiającego. Aby powyższy cel został osiągnięty, przepis ten nie może być interpretowany zawężająco.

Podkreślenia wymaga, że sam fakt zaistnienia w ofercie niezgodności z dokumentami zamówienia nie jest równoznaczny z obowiązkiem odrzucenia oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, przepis art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp wyraźnie zezwala bowiem na poprawienie tego rodzaju błędów, pod warunkiem że nie spowoduje to istotnych zmian w treści oferty. Co więcej, przepis ten nie ogranicza możliwości poprawienia do omyłek oczywistych, jak to ma miejsce w przypadku omyłek pisarskich czy rachunkowych.

W ocenie Izby Zamawiający niezasadnie stwierdził, że błąd w ofercie Odwołującego nie podlega poprawieniu. Jakkolwiek błąd ten miał charakter niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, to Zamawiający bezpodstawnie utożsamia tę sytuację z obowiązkiem odrzucenia oferty. Popełniony przez Przystępującego błąd mógł być bowiem poprawiony na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp.

Po pierwsze, nie sposób zakładać, że wolą Przystępującego było złożenie oferty naruszającej wytyczne SWZ w taki sposób, aby nieznacznie przekroczyć próg określony przez Zamawiającego dla wyceny prac projektowych. Zdaniem Izby jest to niezgodność, która powinna być zakwalifikowana jako niezamierzona omyłka. Jednocześnie poprawienie tej omyłki nie doprowadzi do istotnych zmian w treści oferty, trudno bowiem za istotną zmianę uznać zmianę proporcji między ceną za projekt i ceną za roboty budowlane o ułamek procenta. Zmiana taka nie może być uznana za istotną, zwłaszcza biorąc pod uwagę ryczałtowy charakter wynagrodzenia za wykonanie przedmiotu zamówienia.

Izba nie podziela stanowiska, że Zamawiający nie dysponował informacjami pozwalającymi na poprawienie oferty Odwołującego oraz że na przeszkodzie temu stała niewiedza, w jaki sposób tego poprawienia dokonać. W ocenie Izby

nie ulega wątpliwości, że oferta powinna zostać poprawiona w sposób wymagający jak najmniejszej ingerencji w jej treść, co w rozpoznawanej sprawie nie powinno powodować trudności. Po pierwsze wskazać należy, że oferta mogła być poprawiona bez zmiany ceny całkowitej, należało zatem wyeliminować niezgodność z SWZ poprzez zmianę relacji wynagrodzenia za prace projektowe do wynagrodzenia za roboty budowlane. Nie sposób zgodzić się z twierdzeniem Przystępującego, że nie jest wiadome, do jakiego poziomu zmniejszyć wynagrodzenie za część projektową, biorąc pod uwagę, że 10% stanowi próg maksymalny, co oznacza, że relacja wynagrodzenia za część projektową do wynagrodzenia za roboty budowlane może być dowolnie mniejsza. Odnosząc się do tej argumentacji należy stwierdzić, że kierując się zasadą zminimalizowania ingerencji w treść oferty, za prawidłowe należy przyjąć dokonanie najmniejszej możliwej zmiany, a zatem takiej, aby cena za prace projektowe stanowiła 10% ceny za roboty budowlane. (…)

Niezależnie od powyższego zauważenia wymaga, że brak pewności Zamawiającego co do tego, czy oferta po poprawieniu będzie odpowiadać rzeczywistej woli wykonawcy, nie powinien być przeszkodą dla poprawienia omyłki. Zgodnie bowiem z art. 223 ust. 3 ustawy Pzp, w przypadku poprawienia tzw. innej omyłki, zamawiający wyznacza wykonawcy odpowiedni termin na wyrażenie zgody na poprawienie w ofercie omyłki lub zakwestionowanie jej poprawienia, a brak odpowiedzi w wyznaczonym terminie uznaje się za wyrażenie zgody na poprawienie omyłki."

Powyższa argumentacja, którą podziela skład orzekający rozpoznający niniejszą sprawę, znajduje również zastosowanie w przypadku oferty Przystępującego (Konsorcjum Introl-Ferox). Stan faktyczny obydwu spraw jest niemal identyczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, Izba orzekła, jak w sentencji, na podstawie art. 553 oraz art. 554 ust. 1 pkt 1 *a contrario* ustawy Pzp.

O kosztach postępowania odwoławczego Izba orzekła na podstawie art. 557, 574 i 575 ustawy Pzp oraz § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

W odniesieniu do wniosku Zamawiającego o zasądzenie na jego rzecz, w ramach kosztów postępowania, m.in. kosztów stawiennictwa radcy prawnego oraz pracownika GK ECO S.A., należy wskazać, co następuje:

W uzasadnieniu postanowienia z 27 listopada 2024 r. sygn. akt XXIII Zs 153/24 Sąd Okręgowy w Warszawie przedstawił następujące stanowisko: „Sąd podziela stanowisko skarżącego co do zasady, iż podstawy prawne określone w §5 ust.2 lit a i b są samodzielne i pełnomocnikowi przysługuje zarówno wynagrodzenie w kwocie 3600 zł jak i zwrot kosztów związanych z dojazdem na rozprawę. Niemniej jednak Izba zasadnie uznała, iż skarżący nie wykazał wysokości poniesionych kosztów. Skarżący powoływał się na wysokość stawki określonej w §2 pkt1) lit b ww. rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy. Odnośnie wykazywania wysokości kosztów przejazdu zawodowego pełnomocnika wypowiedział się Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 29 czerwca 2016r III CZP 26/16 i wskazał, iż kosztami przejazdu do sądu pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym - jeżeli ich poniesienie było niezbędne i celowe w rozumieniu art. 98 § 1 KPC - są koszty rzeczywiście poniesione. Sąd Okręgowy podziela stanowisko wyrażone w tym orzeczeniu i uznaje, iż ma zastosowanie również w postępowaniu z zakresu zamówień publicznych. W uzasadnieniu w/w uchwały Sąd Najwyższy podniósł, iż nie może się powieść próba wykazania, że ustalenie kosztów przejazdu zawodowego pełnomocnika następuje na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej w związku z przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz.U. Nr 27, poz. 271 ze zm.). Niezależnie od tego, że rozporządzenia te wprowadzają pewien automatyzm ustalania kosztów przejazdu, niejednokrotnie oderwany od kosztów poniesionych w rzeczywistości, należy pamiętać, iż dotyczą kosztów podróży osób mających status pracownika, w związku z odbyciem podróży służbowej na podstawie wystawionej przez pracodawcę tzw. delegacji, czyli polecenia wykonania zadań służbowych poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy lub poza stałym miejscem pracy. Rozporządzenie z dnia z dnia 29 stycznia 2013 r. zostało wydane na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art . 77 KP, a rozporządzenie z dnia 25 marca 2002 r. na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz.U. Nr 125, poz. 1371 ze zm.), w związku z odesłaniem zawartym w § 4 ust. 4 rozporządzenia z dnia z dnia 29 stycznia 2013 r. Obydwa rozporządzenia pozostają więc na obszarze prawa pracy i dotyczą wyłącznie stron stosunku pracy, a - co oczywiste - niedopuszczalne jest stosowanie bez wyraźnej podstawy

prawnej przepisów dotyczących pracowników do osób niemających takiego statusu. Poza tym, w związku z unormowaniem zawartym w art. 85 ust. 1 oraz art. 88, 90 i 91 KSCU), stosowanie tych przepisów do radców prawnych i adwokatów prowadziłoby do ich uprzywilejowania w stosunku do innych uczestników postępowania, w tym także do stron. Koszty te powinny być wyszczególnione przez pełnomocnika w spisie kosztów (art. 109 § 1 KPC), który podlega kontroli sądu na podstawie art. 233 KPC . Pełnomocnik nie przedstawił rachunku za zakup paliwa, nie wykazał rzeczywistych kosztów podróży."

We wniosku Zamawiającego o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania odwoławczego (pismo z 11 września 2025 r.) zostało zawarte następujące oświadczenie: „Pełnomocnik, niniejszym oświadcza, iż dojazd oraz powrót na rozprawę z siedziby Kancelarii przez miejsce zamieszkania pracownika GK ECO S.A. (Kluczbork) do siedziby Krajowej Izby Odwoławczej wynosi 704 km w obie strony (352 km x 2), na dowód czego przedkładam w załączeniu wydruk trasy." We wniosku o zasądzenie na rzecz Zamawiającego kosztów postępowania zostały przedstawione koszty dojazdu „ustalone poprzez analogię do § 2 pkt 1 lit. b) rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy".

Kierując się wskazanym powyżej stanowiskiem Sądu Najwyższego oraz Sądu Okręgowego w Warszawie Izba uznała, że zasądzeniu na rzecz Zamawiającego podlegają wyłącznie koszty dojazdu pełnomocnika będące pracownikiem GK ECO S.A. W związku z tym, wnioskowaną przez Zamawiającego kwotę kosztów dojazdu Izba zmniejszyła do kwoty 667 zł 00 gr (trasa Kluczbork – siedziba Izby – Kluczbork – 2 x 290 zł = 580 km; 580 x 1,15 zł = 667 zł).

Przewodnicząca: